

LITERATURA INFANTIL I JUVENIL

L'altre jo de Pere Joan

ANDREU SOTORRA

Klaus-Peter Wolf, *En Pere Joan i l'Invisible*. Traducció de Margaret Faber i Jordi Vidal. Il·lustracions d'Amelie Glienke. Edicions Baula. Barcelona, 2000. A partir de 9 anys.

Les sèries acostumen a tenir mala premsa. Sobretot si es presenten de la mà d'un personatge i si aquest personatge és un jove entremaliat que acaba sent un heroi. Tot i així, hi ha maneres i maneres de crear

El Pere Joan, de Klaus-Peter Wolf, recorda personatges que ha fet servir Jostein Gaarder

un personatge de sèrie. I el Pere Joan, de Klaus-Peter Wolf, recorda personatges isolats que ha fet servir Jostein Gaarder en les seves últimes novel·les.

Klaus-Peter Wolf té una doble intenció: per una banda, garantir la continuïtat d'una sèrie de contes a través del fil conductor del seu protagonista, i per una altra, no cedir al contingut de reflexió amb què l'autor alemany acostuma a imprimir les seves novel·les.

Pere Joan és un personatge d'una família de classe mitjana treballadora, ambient que l'autor sap recrear molt bé. Això ja el porta a viure unes circumstàncies completament diferents de les que viuria un personatge de casa bona que nedés en totes les comoditats. Pere Joan necessita sobreviure a qualsevol imprevist, i el més sorprenent que li ha passat és l'existència d'un doble seu, tot i que invisible, que el burxa perquè actui diferent de com actua.

¿Veus de la consciència? ¿Aquell jo que tothom voldria ser i no és? ¿La veu del somni? L'Invisible –que l'autor presenta amb nom propi– empeny Pere Joan a resoldre les seves pròpies inquietuds i incògnites, de vegades amb èxit, de vegades amb resultats que ni el mateix Invisible preveia. L'Invisible de Pere Joan és el constant crit endavant, cap a la descoberta, el risc, el trencament, la mentida que no fa mal i el pas fet a contracor.

L'edició amb què es presenta aquesta sèrie és de les que mereixen de ser remarcades. En un volum en cartoné, s'hi respecten les il·lustracions originals d'Amelie Glienke, que són un altre dels atractius del llibre, tot i que l'autora se centra molt en el mateix personatge i les làmines són un recorregut de retrats que, com a mínim, permeten que el lector es familiaritzi amb Pere Joan –i la seva inseparable gorra de pala– fins al límit.

Un recurs tipogràfic permet que se segueixin sense dificultat les intervencions del personatge Invisible que es reproduïxen en tinta blava, sense que calgui, cada dos per tres, donar-li entrada o indicar la seva intervenció, amb la qual cosa s'aconsegueix no distreure tampoc el ritme de la narració.

Klaus-Peter Wolf ha estat un autor que ha tingut entrada en català, i amb fortuna, en algunes altres ocasions. Una de les últimes, amb la novel·la *Bola de foc* (Barcanova, 1998), adaptada al cinema, narra la història d'un adolescent esquizofrènic a causa d'haver presenciada la mort del seu pare en un incendi, amb el sentiment de culpabilitat de no haver-ho pogut evitar.

Una de les seves primeres novel·les traduïdes al català va ser *La por dels culpables* (Columna - La Galera, 1988), un relat d'intriga al voltant del robatori d'un camió carregat de residus.

Un recurs tipogràfic ens permet seguir les intervencions del personatge Invisible

Klaus-Peter Wolf (Gelsenkirchen, 1954) ha escrit novel·les per a tots els públics, ha fet guions i és un dels noms coneguts a la televisió alemanya. Un dels guions per a televisió, *Nens perduts*, va ser distingit amb el premi a la millor pel·lícula de televisió. Traduïdes a una dotzena de llengües, les obres de Klaus-Peter Wolf són de les que tenen el qualificatiu de *best seller*, amb més de vuit milions d'exemplars venuts arreu del món. El personatge de Pere Joan té tots els números per seguir la mateixa sort.

Teresa Artigas, *Complot a l'Everest*. Col·lecció *Mapamundi*. Alba Editorial. Barcelona, 2000. A partir de 14 anys.

Care Santos, *La ruta de l'huracà*. Il·lustracions de Jordi Sales i Roqueta. Col·lecció *Mapamundi*. Alba Editorial. Barcelona, 2000. A partir de 14 anys.

Francisco M. Marín, *Les muntanyes de la Lluna*. Traducció de Margarida Trias. Col·lecció *Mapamundi*. Alba Editorial. Barcelona, 2000. A partir de 14 anys.

El Lluís viatja de Barcelona a Kàtmandu, al Nepal. Allà els esperen la resta de membres d'una expedició que es proposa pujar al cim més alt del món: l'Everest. L'ascens i la coneixença dels nous companys de viatge l'impulsen a escriure un diari sobre tot allò que fa i veu. Un relat que ens absorbeix fins a l'última paraula.

L'Aida i el seu pare fan el viatge de Barcelona al Salvador. Allà la noia viurà un xoc cultural i, a més a més, es trobarà amb una catàstrofe meteorològica mai vista: l'huracà *Mitch*. En companyia del seu nou amic Roque, travessarà diversos països a la recerca del seu pare.

La Berta viatja a Uganda, al cor de l'Àfrica, on viurà els contrastos d'un continent on els animals en perill d'extinció veuen reduït el seu espai vital per culpa de les zones en estat de guerra. Gràcies als seus companys també descobreix l'amistat i l'amor per una terra que lluita pel futur.

JUANJO GUARNIDO

Sedució formal

JOSEP GÁLVEZ

CÒMIC

Juan Díaz Canales i Juanjo Guarnido, *Blacksad*. Norma Editorial. Barcelona, 2000.

Blacksad és una *opera prima* de les que causen impacte, com ho demostra el fet que s'hagi publicat alhora a casa nostra i al mercat francès i com ho corroboren els comentaris de les més importants pàgines web franceses dedicades al gènere. Efecte que no pot sorprendre si tenim en compte que *Blacksad* és una obra que evidencia la capacitat i alhora el plaer creatiu de Juanjo Guarnido, un dibuixant novell en el terreny de la

JUANJO GUARNIDO

historieta tot i que ja té prou experiència com a animador dins de la Disney. La seducció gràfica que destil·la aquesta obra és fruit d'una síntesi d'elements que generen una at-

mosfera clarament referencial on el lector desenvolupa amb comoditat la seva complicitat. La varietat expressiva i la riquesa de missatges directes, que permet l'eficàcia i atractiva utilització d'una ficció zoomòrfica, s'afegeix a l'ús narratiu dels colors i a una sintaxi historietística pròxima a la cinematogràfica. La variació de plans i enfocaments i l'acurada composició de les vinyetes, permeten recrear equilibradament el fort ritme i la intensitat de l'acció que demana el gènere negre. D'aquesta manera el grafisme enriqueix amb carn narrativa l'esquelet d'un guió que reproduïx la visió més esquemàtica del gènere i que articula, amb força correcció, una successió de situacions molt conegudes i previsibles.